

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118213010
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118213010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného obchodnou spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: S. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. S. XXX/X, XXX XX P., o zaplatenie 288,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 32Csp/21/2018-110 zo dňa 05.11.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 32Csp/21/2018-110 zo dňa 05.11.2019 mení vo výroku II. nasledovne:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 108,40 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku I. zostáva rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 32Csp/21/2018-110 zo dňa 05.11.2019 nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 179,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne: zo sumy 41,88 eur od 10.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 36,57 eur od 10.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 44,38 eur od 10.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 28,99 eur od 10.12.2015 do zaplatenia a zo sumy 28,03 eur od 12.01.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a napokon žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24,78 % (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal súdneho výroku, ktorým by bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 288,25 eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 21.06.2017 s obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. postúpil postupca pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Postupca so žalovanou uzatvoril dňa 29.09.2014 zmluvu č. 9004824465, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb za podmienok stanovených v zmluve. Postupca žalovanej vyúčtoval cenu za poskytnuté telekomunikačné služby a vystavil mu faktúry: č. 7507567582 splatnú dňa 09.09.2015 na sumu 41,88 eur, č. 7508543069 splatnú dňa 09.10.2015 na sumu 41,56 eur, č. 7509520831 splatnú dňa 09.11.2015 na sumu 69,17 eur,

č. 7510499016 splatnú dňa 09.12.2015 na sumu 33,98 eur, č. 7511483932 splatnú dňa 11.01.2016 na sumu 47,83 eur a č. 7605682032 splatnú dňa 11.07.2016 na sumu 108,40 eur.

3. Pri svojom rozhodnutí konajúci súd vychádzal z nasledovného skutkového stavu: Právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s. uzavrela so žalovanou dňa 29.09.2014 zmluvu o poskytovaní verejných služieb a v ten istý deň aj dodatok k tejto zmluve o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať komunikačné služby v programe Happy M NAJ po dobu viazanosti v trvaní 24 mesiacov. Za využívanie komunikačných služieb žalovanou právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej cenu služieb nasledovnými faktúrami: č. 7507567582 splatnou dňa 09.09.2015 na sumu 41,88 eur, č. 7508543069 splatnou dňa 09.10.2015 na sumu 41,56 eur, č. 7509520831 splatnou dňa 09.11.2015 na sumu 69,17 eur, č. 7510499016 splatnou dňa 09.12.2015 na sumu 33,98 eur, č. 7511483932 splatnou dňa 11.01.2016 na sumu 47,83 eur a č. 7605682032 splatnú dňa 11.07.2016 na sumu 108,40 eur.

4. Citujúc ust. § 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 písm. a) a b), § 44 ods. 1 a 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ust. § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“), ust. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013 a ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, súd prvej inštancie považoval za nepochybné, že predmetom konania bolo zaplatenie faktúr na základe uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Z pohľadu právnej kvalifikácie išlo o zmluvu uzavretú v zmysle zákona č. 351/2011 Z. z. a zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná svoju základnú povinnosť zo zmluvy, a to riadne a včas platiť cenu poskytovaných služieb titulom mesačných poplatkov, nesplnil, preto sa v tejto časti žalobca dôvodne domáhal súdnej ochrany. Tieto poplatky po odpočítaní upomienok boli vyúčtované faktúrami: č. 7507567582 so splatnosťou dňa 09.09.2015 v sume 41,88 eur, č. 7508543069 so splatnosťou dňa 09.10.2015 v sume 56,57 eur (poznámka odvolacieho súdu: ide o zrejmu chybu v písaní, malo byť 36,57 eur), č. 7509520831 so splatnosťou dňa 09.11.2015 v sume 44,38 eur, č. 7510499016 so splatnosťou dňa 09.12.2015 v sume 28,99 eur, č. 7511483932 so splatnosťou dňa 11.01.2016 v sume 28,03 eur a č. 7605682032 so splatnosťou dňa 11.07.2016 v sume 108,40 eur. Cena poplatkov za služby tak činila spolu sumu 288,25 eur. Služby boli žalovanej riadne dodané, skutočnosť, že žalovaná riadne dodané telekomunikačné služby využívala, nebola v konaní sporná a využitie telekomunikačných služieb a rozsah ich využitia mal súd prvej inštancie preukázané aj z podrobných mesačných výpisov, ktoré boli súčasťou faktúr. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná uvedenú sumu uhradila, a to čo i len čiastočne, okresný súd žalobe čo do tejto časti, ako skutkovo a právne dôvodnej, vyhovel. V dôsledku omeškania žalovanej s úhradou vyfakturovaných mesačných poplatkov okrem nároku na zaplatenie priznanej istiny, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z každej dlžnej faktúry odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti príslušnej faktúry, nakoľko tento deň je prvým dňom omeškania s úhradou konkrétnej faktúry. Výšku úrokov z omeškania 5,05 % ročne súd určil s odkazom na výšku základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania a ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobca si nárok na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnil správne, a preto konajúci súd žalobe v časti o zaplatenie úrokov z omeškania tiež vyhovel.

5. Ďalej súd prvej inštancie s poukazom na znenie ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 4 písm. k), ods. 5, § 53a ods. 1 a § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka považoval za nepochybné, že žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíjal od ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka a od spotrebiteľských zmlúv, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute, podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Zmluvu o poskytovaní verejných služieb v zmysle ust. § 43 zákona č. 351/2011 Z. z. považoval súd prvej inštancie svojím charakterom za občianskoprávnú zmluvu, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne ako spotrebiteľská zmluva upravená. Na záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, založený predmetnou zmluvou o pripojení v znení jej dodatku sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahovala úprava spotrebiteľských zmlúv, zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie sa tak v ďalšom zaoberal otázkou (ne)príjateľnosti dojednaní predmetnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej si žalobca uplatňoval právo na zaplatenie sumy 108,40 eur. V tomto kontexte považoval za potrebné vyjadriť sa k otázke individuálneho dojednaní uvedených zmluvných podmienok v dotknutom ustanovení bodu 3. dodatku k zmluve zo dňa 29.09.2014, uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a

žalovanou ako spotrebiteľom. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku považoval len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi zmluvnými stranami v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán, vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiar knutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy, zakotvenej v cit. ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Žalobca však takýto spôsob kontraktácie dotknutej zmluvnej klauzuly o zmluvnej pokute v danom prípade nepreukázal, neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 132 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré prezumuje vyvrátenú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak. Na podklade uvedeného tak súd prevej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy 108,40 eur titulom zmluvnej pokuty zamietol.

6. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol s odkazom na znenie ust. § 255 ods. 2 CSP s ohľadom na čistý úspech žalobcu tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24,78%. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

7. Proti rozsudku, čo do jeho časti, ktorou súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, podal odvolanie žalobca, pričom žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 108,40 eur vyhovie, alternatívne, aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozoberajúc inštitút zmluvnej pokuty a jej účel (uhradzovaciú, preventívnu a sankčnú funkciu) žalobca namietal, že jeho právny predchodca a žalovaná si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý bol definovaný v bode 3 dodatku. Záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb bol definovaný aj v ods. 1 písm. b) dodatku. Žalovaná sa dostala do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právnym predchodcom žalobcu, čo je zrejme aj z uplatneného nároku, ktorého prevažnú časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Z uvedeného je zrejme, že žalovaná porušila svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvné dohodnuté protiplnenie, t. j. neuhrádzala faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaná uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporovala a ani nepreukázala. Súd prvej inštancie však toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku absolútne nereflektuje požiadavku ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Naopak konajúci súd pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t. j. skutočne nárokovaná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bola žalovaná v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a pod. Rovnako mal žalobca za to, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaná mala možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu bola logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta totiž predstavovala paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostávala z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti.

8. Zmluvnou pokutou si jeho právny predchodca zabezpečoval zároveň návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby alebo zariadení, ktoré boli žalovanej poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve, resp. v dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, teda zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných jeho právnym predchodcom do poskytnutej zľavy. Je teda zrejme, že jeho právny

predchodca určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavenej cene za poskytované služby a v prípade neplnenia si svojich povinností bola žalovaná povinná v podobe zmluvnej pokuty vrátiť cenové zvýhodnenie, ktoré požívala počas trvania záväzkového vzťahu. V konečnom dôsledku je predsa logické, že čo môže byť pre dodávateľa telekomunikačných služieb podstatnejšie ako riadne platiaci zákazník. V ďalšom žalobca zdôrazňoval, že žalovanej bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 108,40 eur, so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, a to vrátane dní, počas ktorých bola žalovaná ešte pripojená (resp. poskytovanie služieb vo vzťahu k SIM karte ešte nebolo prerušené), avšak svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby si neplnila (spôsob výpočtu: $108,40 \text{ eur} = 280 - (447 / 730 \times 280)$). Zmluvná pokuta bola v dodatku vyjadrená regresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty (vyjadrený v dodatku) sa znižoval o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti, tzn. do doby do prerušenia poskytovania služieb (resp. o čiastku zodpovedajúcu obdobiu, počas ktorého si zákazník plní svoje zmluvné povinnosti, ale tiež o čiastku zodpovedajúcu obdobiu, počas ktorého si zákazník síce neplní povinnosť riadne a včas uhrádzať faktúry za poskytované služby, ale poskytovanie služieb mu ešte nie je prerušené). Uvedené bolo vyjadrené vo vzorci výpočtu zmluvnej pokuty v bode 3 dodatku, ktorý je absolútne jasný a určitý. Základ zmluvnej pokuty bol uvedený v tabuľke č. 1 dodatku ako počiatková suma, ktorá bude klesať. Výška základu zmluvnej pokuty tak závisela od zákazníkom zvoleného typu programu služieb, poskytnutých benefitov, a tiež od typu mobilného telefónu (v prípade, že sa dojednálo jeho dodanie spolu s aktiváciou programu služieb). Všetky tieto okolnosti mali vplyv na výšku zmluvnej pokuty čo do jej základu. Napokon žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 19Co/142/2016, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4Csp/24/2016 a rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 7C/256/2016.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril. Iné podania neboli už v odvolacom konaní stranami sporu produkované.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II., ako aj v závislom výroku III. o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

11. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že opravný prostriedok žalobcu proti výroku II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom zamietnutí žaloby je dôvodný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v predmetnej časti je totiž založené na nesprávnom právnom posúdení veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP]. Aj keď súd prvej inštancie zvolil správnu právnu normu, nesprávne ju aplikoval na daný skutkový stav veci. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že skutkový stav zistený súdom prvej inštancie považoval za nesporný a z takto správne zisteného skutkového stavu vychádzal pri svojom rozhodovaní.

12. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie považoval dohodnutú zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). S týmto jeho záverom sa však odvolací súd nestotožnil z ďalej uvedených dôvodov.

13. Z obsahu zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a jej dodatku vyplýva, že tieto listiny boli vopred pripravené dodávateľom (právnym predchodcom žalobcu obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s.) pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov. Zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej zmluvy, pričom do obsahu zmluvy, aj jej dodatku sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, ním vybrané mobilný dátové zariadenie, účastnícky program a služby. Žalovaná ako spotrebiteľ mala síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohla ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluve a jej dodatku preto nemožno považovať s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. čl. 3 bod 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 za individuálne dojednané. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté, bolo pritom v zmysle ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka na žalobcovi ako právnemu nástupcovi dodávateľa. Žalobca však v konaní toto dôkazné bremeno neunesol, keďže v konaní pred súdom prvej inštancie (zásada koncentrácie konania) ani len netvrdil a nepreukázal individuálne dojednanie strán sporu o zmluvnej pokute.

14. Samotná skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy individuálne dojednané, však automaticky neznamená jeho neprijateľnosť. Tú by mohla vyvolať až značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd však konštatuje, že vzhľadom na spôsob a výšku dojednaní zmluvnej pokuty, prihliadajúc na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy (§ 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), takúto nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa nezistil.

15. Dojednanie o zmluvnej pokute v rámci dodatku bola podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne určité, keď výpočet, ktorý zmluvné dojednanie obsahuje, umožňuje bez pochybností určiť jej výšku. Z obsahu dojednaní právneho predchodcu žalobcu a žalovanej v dodatku k zmluve nepochybne vyplýva, že dôvodom dojednaní zmluvnej pokuty bola skutočnosť, že právny predchodca žalobcu sa rozhodol odpredať žalovanej ako spotrebiteľovi mobilné dátové zariadenie za zľavnenú cenu, ako aj poskytnúť žalovanej určité zvýhodnenia z ceny poskytovaných služieb, oproti záväzku žalovanej ako spotrebiteľa zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a v zmysle uzatvorenej zmluvy riadne a včas platiť za poskytnuté služby. Právny predchodca žalobcu zmluvnú pokutu stanovil degresívne s tým, že má klesajúci charakter podľa toho, kedy dôjde k porušeniu zmluvy zo strany spotrebiteľa a táto bola závislá od počtu mesiacov, počas ktorých spotrebiteľ za riadneho plnenia svojich povinností zotrvať v zmluvnom vzťahu s dodávateľom.

16. Vzhľadom na charakter dohodnutých vzájomných práv a povinností odvolací súd považoval nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dojednanú v zmluve za oprávnený, nespôsobujúci značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Uzatvorením zmluvy spotrebiteľ získal výhodu, dátové zariadenie, ako aj služby za zľavnenú cenu. Túto zľavu mu dodávateľ poskytol práve preto, že bude po určený čas využívať jeho služby a platiť mu za ne dohodnutú cenu. Pokiaľ spotrebiteľ zmluvu neplní, bez dojednaní zmluvnej pokuty by získal nenáležitú výhodu, keďže dátové zariadenie sa už samotným uzatvorením zmluvy stáva jeho majetkom. Naopak, dodávateľ sa pri neplnení povinností zo strany spotrebiteľa dostane do nevýhody, pretože dátové zariadenie odpredal spotrebiteľovi a rovnako mu poskytol zľavu z ceny služieb práve preto, že spotrebiteľ bude využívať jeho služby a poskytovať mu za ne peňažné plnenie.

17. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval dojednanú zmluvnú pokutu za neprimeranú sankciu, s týmto jeho právnym záverom sa odvolací súd nestotožnil. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti je totiž zrejme, že spotrebiteľ odpredajom dátového zariadenia za akciovú cenu, ako aj požívaním zľavy z ceny služieb, získal výhodu a túto výhodu mu dodávateľ poskytol práve pre jeho záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu a riadne si plniť svoje zmluvné povinnosti po určený čas. Zároveň odvolací súd túto zmluvnú pokutu nepovažoval za neprimeranú sankciu aj preto, že táto odrážala aj čo do číselného vyjadrenia výhodu, ktorú spotrebiteľ získal. Nárok právneho predchodcu na zaplatenie zmluvnej pokuty tak odvolací súd považoval za oprávnený, pričom postúpením (§ 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka) tento nárok prešiel na žalobcu. Keďže žalobcom vyčíslenú sumu zmluvnej pokuty vo výške 108,40 eur odvolací súd považoval za súladnú s dojednaním o výške zmluvnej pokuty [v zmysle faktúry č. 7511483932 zo dňa 22.12.2015 došlo k zrušeniu programu služieb pre neplatenie dňa 21.12.2015, pričom tak k tomuto dňu odo dňa uzavretia dodatku, t. j. odo dňa 29.09.2014 prešlo 448 dní, potom výpočet zmluvnej pokuty podľa vzorca: 280,00 eur - (448 dní / 731 dní obdobia od 29.09.2014 do 28.09.2016 x 280,- eur) = 108,40 eur].

18. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 108,40 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

19. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t. j. vo výroku I.) zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

20. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej procesnej strane priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá vo veci úspech nemala. Je pritom potrebné zdôrazniť, že trovy konania na súde prvej inštancie i tohto odvolacieho konania, o ktorých rozhodoval odvolací súd, tvoria jeden celok, a preto odvolací súd rozhodol o nich jedným výrokom.

21. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie

podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).